

ИСТОРИЯ ЗА КИБЕРТОРМОЗА

(съвместен продукт на учениците от училищата, участващи в ЕРАЗЪМ + проекта „ЗАЩИТА И БЕЗОПАСНОСТ ВЪВ ВИРТУАЛНИЯ СВЯТ“)

Кипър

Мария току-що бе навършила 12 години. Въпреки че родителите ѝ не бяха съгласни, те трябваше да спазят обещанието, което ѝ бяха дали на рождения ден миналата година: "Когато станеш на 12 години, ще ти направим акаунт във Facebook, щом всички твои приятели вече имат." Обещанието беше направено с надеждата да бъде забравено. Представете си лицето на майка ѝ, когато Мария се събуди в 6 сутринта на рождения си ден, за да помогне при създаването на акаунта.

Гласът на Мария, изпълнен с вълнение, събуди и баща ѝ. Той угоднически се опита да я разубеди, като ѝ казваше: "Нека почакаме още малко", "няма значение, че твоите приятели имат" и други подобни. "Обещанието си е обещание. Освен това нищо не се е случило на нито един от моите приятели". И така профилът бе създаден и Мария се наслаждаваше на многото "харесвания" на профилната ѝ снимка и на похвалите на приятелите си за

снимките, които качваше.

Дните минаваха и започнаха да се присмиват на глупавите си притеснения. Те гледаха постовете и приятелите на Мария (да имат пълен достъп до профила ѝ беше част от споразумението с дъщеря им) и се радваха на невинността на децата на нейната възраст.

Така минаха три месеца. Веднъж, когато баща ѝ влезе в къщата след работа, чу че Мария плаче. Той влезе в стаята ѝ и я намери пред екрана на компютъра. Елена, момичето, което седеше миналата година на един чин с Мария, току-що бе публикувало снимка от вчерашната екскурзия клас. Всички деца и учителят позираха широко усмихнати. На лицето на Мария бяха добавени пъпки с Photoshop.

Полша

През следващите няколко дни Мария не отиде на училище, защото знаеше, че всички ще ѝ се смеят. Тя прекара една седмица вкъщи и чак в понеделник напусна къщата и отиде на училище. Та в понеделник. Имаше много хора, които ѝ се присмиваха. Сред тях беше и момчето, в което тя беше влюбена.

Мария беше много тъжна и дори любимият ѝ спорт - конна езда не я правеше щастлива. След две седмици нещата бяха позабравени и момичето се поуспокои, но във Facebook за втори път се появи снимката. Този път момичето беше добавило още повече пъпки към лицето на Мария. Когато родителите ѝ научиха това, те отидоха при родителите на Елена и казаха, че ако дъщеря им не приключи с качването на такива снимки, те ще отидат в полицията и ще поискат момичето да се извини на Мария.

В резултат, приятелката на Мария ѝ се извини и дори ѝ каза, че е чувала Тристан, момчето, в което тя се бе влюбила, да казва, че му харесва момиче с руса коса и сини очи. Точно така изглеждаше Мария.

Радостта ѝ беше огромна. За съжаление, скоро след това се появи трета снимка с нея и зубрача Стив. Този път не само Мария беше депресирана, но и

Тристан. Както се оказа след известно време, третата снимка не беше качена от Елена.

Гърция – Крит

На семейна среща Мария и нейните родители обсъдиха целия този смущаващ случай. Майката и бащата предположиха, че причините за него не са свързани с действията на момичето във Фейсбук. Мнението им бе, че е по-добре да се деактивира (за известно време) нейният профил. Мария не хареса тази идея, защото по този начин няма да бъде в течение на онова, което другите казват за нея.

Тя искаше да остане активна в Fb и да бъде много внимателна относно това, което пише или какво качва. Накрая родителите ѝ се съгласиха, но ѝ казаха, че това е последният шанс преди да деактивират профила ѝ.

След една седмица един от нейните приятели написа на стената си, че последния час по математика тя е получила най-лоша оценка на теста и че трябва да започне допълнителни уроци, за да може да догони по успех останалите от класа. В същото време две момчета, също нейни съученици, написаха, че ще ѝ помогнат да се възстанови. Отношението на съучениците ѝ, което ставаше все по-твърдо и продължаваше, я караше да се чувства ужасно депресирана. Искаше ѝ се на родителите си, но не се осмеляваше, предпочиташе да мълчи и да види какво ще последва. Родителите ѝ не бяха проверили последните постове и не знаеха нищо за тези събития.

На следващия ден, когато тримата заедно отиваха на супермаркета, едно момче я нарече "тъпачка" ... Родителите ѝ се учудиха, но когато се прибраха вкъщи и провериха профила на дъщеря си, разбраха какво се бе случило.

Турция

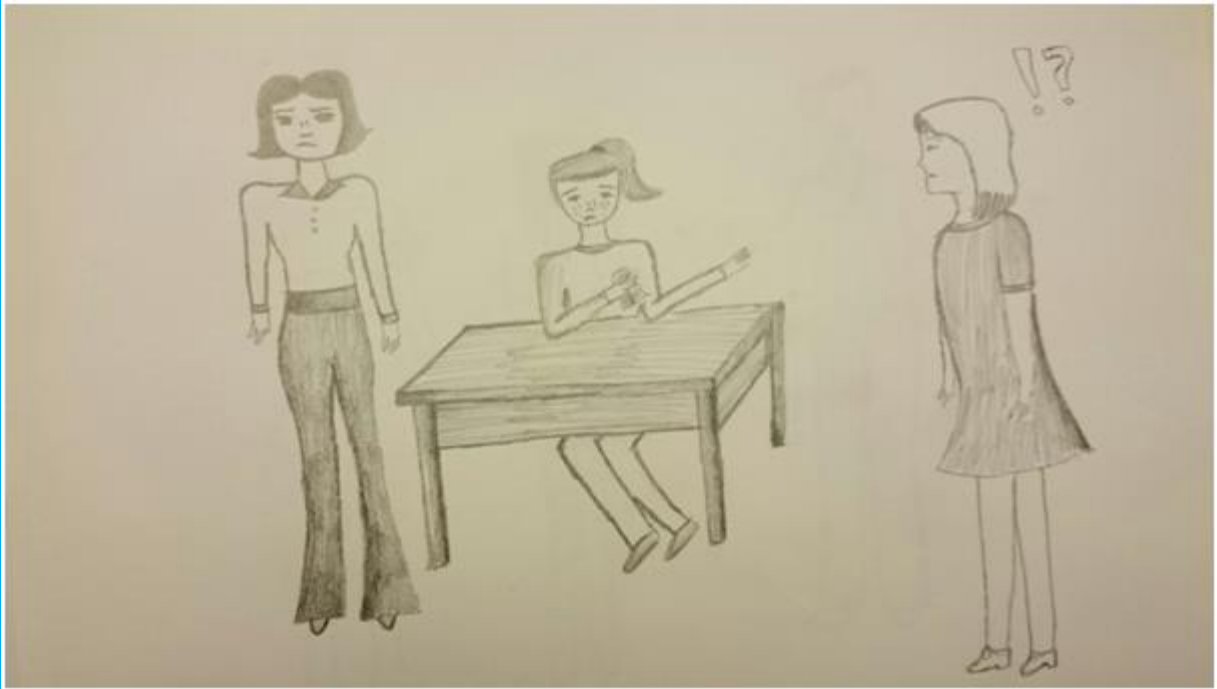
Родителите ѝ бяха много притеснени от ситуацията и я попитаха защо не им е разказала за проблема. Мария мълчеше, не каза нищо, просто плачеше. Тогава те отново поискаха Мария да деактивира профила си във Facebook и този път тя го направи.

Но нейните приятели продължиха да се забавляват за нейна сметка и я нарекоха "страхливка". Според тях тя вместо да се справи с проблема, деактивира профила си и се държи като дете!

Първоначално Мария се опита да не обръща внимание на лошите думи на приятелите си, но после поиска да се защити. Но имаше проблем! Тя не беше толкова смела в реалния ѝ живот, затова реши да активира профила си отново. Искаше да им отмъсти! Най-напред тя промени на Фотошоп снимката на приятелката си, след което я сподели във Facebook.

Поведението ѝ не беше правилно, знаеше го, но искаше и нейната приятелка да страда по същия начин! На следващия ден тя отиде на училище и откри, че момичето плаче в класната стая. Класната им също беше там.

България

Когато Мария влезе в класната стая, приятелката ѝ я попита защо го е направила, защо се е забавлявала за нейна сметка пред всички, качвайки тази снимка. Бедната Мария, която също бе станала жертва на такава злоупотреба с интернет, също страдаше, плачеше и се свиваше.

Мислеше си, че е трябвало да отмъсти за всичко, което ѝ бе направено, и да не бъде единствената, която е пострадала ...

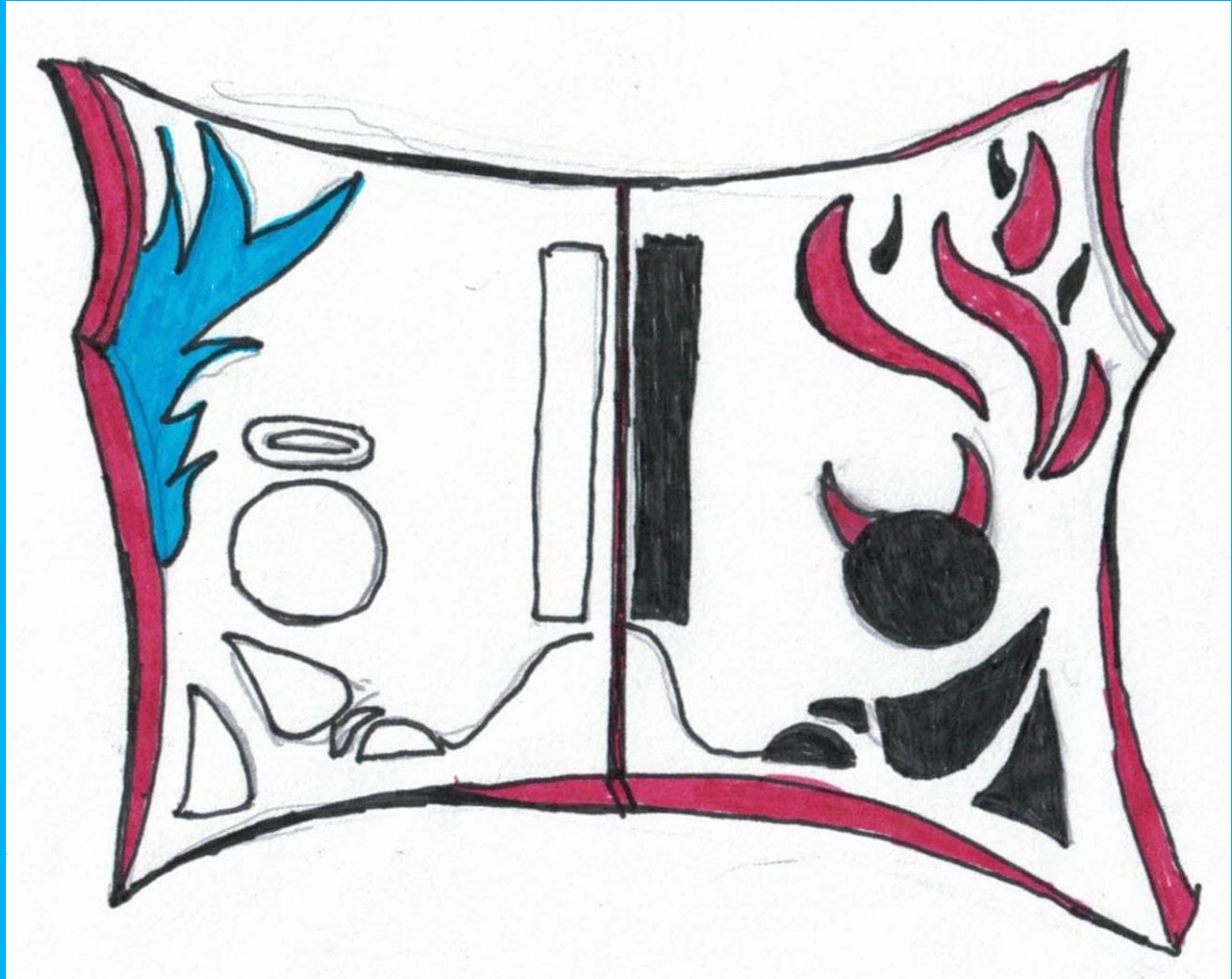

Тя вдигна глава и се опита да се защити, разказвайки колко много я бе наранила Елена с действията си. Учителите не знаеха какво да правят, как да реагират, защото всъщност чуваха за този проблем за пръв път. За пръв път разбираха, че заради този тормоз или "кибертормоз" в Интернет, момичето е страдало и е имало проблеми от месеци. Учителите бяха изумени и объркани и пожелаха да се свържат с родителите на Мария. Попитаха ги дали могат да дойдат да ги посетят у дома след училище и да говорят с тях, за да намерят решение. Родителите се съгласиха.

След училище учителите придружиха момичето до дома ѝ. Тя и родителите ѝ им показаха всичко, разказаха им какво се беше случило, за всички обиди, за това, че всичките ѝ снимки се бяха променяли с различни програми, за да я обидят и да се забавляват с нея. Учителите си записаха всичко, което видяха, чуваха и заедно обсъждаха.

Родителите на Мария им разказаха как Мария плаче и се опитва да скрие от тях онова, което ѝ бяха направили нейните приятели, и колко тъжна се бе чувствала особено от действията на приятелката си Елена.

Учителите обещаха с общи усилия и много работа да решат този проблем. Тръгнаха си от къщата, опитвайки се да им дадат надежда и да ги накарат да се чувстват сигурни, че решение ще бъде намерено.

Мина време и децата осъзнаха колко безсмислени и глупави са били действията им. Скоро след това Елена отново стана жертва на злоупотреба с интернет. Това накара техните приятели да вземат решение за създаване на организация за борба с кибертормоза, в която те да вземат активно участие. До днес те посещават различни училища и провеждат полезни лекции пред учениците.

** Рисунките на последната част от историята, написана от българските ученици, са дело на ученичката от седми клас Антония Красиминова.*